

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 833/11
27.12.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Предрага Трифуновића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиље Х.Ј, рођене Б. из Н.П, чији је пуномоћник Н.М, адвокат из Н.П, против тужене Р. Холдинг компанија ад - Вискозна предионица из Н. П, чији је пуномоћник С.Ц, адвокат из Н.П, ради исплате минималне зараде, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж бр.277/11 од 13.06.2011. године, у седници већа одржаној 27.12.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решење Основног суда у Новом Пазару П1 бр.105/11 од 09.03.2011. године и решење Вишег суда у Новом Пазару Гж бр.277/11 од 13.06.2011. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Новом Пазару П1 бр.105/11 од 09.03.2011. године одбијен је предлог тужиље за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Општинског суда у Новом Пазару П1 бр.359/08 од 28.05.2008. године.

Виши суд у Новом Пазару је решењем Гж бр.277/11 од 13.06.2011. године одбио жалбу тужиље и потврдио првостепено решење.

Против наведеног правноснажног решења тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 399. у вези члана 412. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиље основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је 08.02.2010. године поднела предлог за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Пазару П1 бр.359/08 од 28.05.2008. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да јој тужена исплати накнаду зараде у висини минималне зараде за период од 01.08.2004. године до 01.06.2006. године у износима означеним у овој пресуди, са припадајућом законском затезном каматом. Истом пресудом је обавезан тужени да за тужиљу изврши уплату пореза и доприноса на име пензијског и инвалидског осигурања за период од 01.08.2004. до 01.06.2006. године. Предлог за понављање поступка заснива се на члану 422. став 1. тачка 11. ЗПП, јер је тужиља стекла могућност да употреби одлуку Уставног суда Републике Србије Уж бр.143/07 од 16.07.2009. године којом је усвојена уставна жалба Ш.С, изјављена против пресуде Општинског суда у Новом Пазару П1 бр.1125/06 од 19.12.2006. године и пресуде Округног сауда у Новом Пазару Уж1 бр.110/07 од 05.07.2007. године. Наведеном пресудом Уставног суда утврђена је повреда права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава и права на правичну накнаду за рад из члана 60. став 4. Устава. Подносиатеља уставне жалбе је као и тужиља била у радном односу код тужене до момента када јој је престао радни однос по основу одлуке туженог о проглашењу технолошким вишком, а до тог момента се налазила на плаћеном одсуству. У периоду док је била на плаћеном одсуству тужени није вршио никакву исплату зараде нити је вршио уплату доприноса. Оспореним пресудама одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату накнаде зараде у висини минималне зараде за период док је била на плаћеном одсуству. Тужиља није подносила уставну жалбу.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили као неоснован предлог за понављање поступка, налазећи да наведена одлука Уставног суда којом је утврђена повреда или ускраћивање људског или мањинског права и слобода зајамчена Уставом не може бити разлог за понављање поступка. Наведена одлука Уставног суда на коју се у предлогу за понављање поступка тужиља позива донета је на основу уставне жалбе другог лица које није странка у овом поступку. Зато нису испуњени услови за понављање поступка из члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП.

Према одредби члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09) поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако је у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајамчене Уставом у парничном поступку.

Одредбом члана 87. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", број 109/07)

прописано је да ако је појединачним актом или радњом повређено или ускраћено Уставом зајамчено људско или мањинско право слободе виша лица, а само неки од њих су поднели уставну жалбу, одлука Уставног суда односи се и на лица која нису поднела уставну жалбу, ако се налазе у истој правној ситуацији.

Стога, понављање поступка се може тражити на основу одлуке Уставног суда по уставној жалби којом је утврђено кршење људског или мањинског права и слободе зајамчено Уставом у парничном поступку од стране сваког лица које се налази у истој правној ситуацији. Небитно је да ли се одлука Уставног суда о уставној жалби којом је утврђена наведена повреда односи на одлуку која је донета у парничном поступку чије се понављање тражи.

Ради доношења правилне и законите одлуке неопходно је утврдити да ли се тужила налази у истој правној ситуацији, што је у конкретном случају изостало. Уколико се утврди да се тужила и подносиатељка уставне жалбе налазе у истој правној ситуацији, онда би тужила имала право да основу одлуке Уставног суда Уж бр.143/07 тражи понављање поступка у смислу члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП, без обзира што она лично није подносила уставну жалбу.

С обзиром на то да у поступку није утврђено да ли се тужила и подносиатељка уставне жалбе налазе у истој правној ситуацији и да су нижестепени судови по члану 171. Устава Републике Србије и члана 104. Закона о Уставном суду дужни да прихвате правно схватање Уставног суда изражено у наведеној одлуци, то су се стекли услови за примену члана 406. став 1. ЗПП, па је Врховни касациони суд укинуо нижестепене одлуке и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Председник већа-судија

Власта Јовановић, с.р.